

heksen

Een heks in een sprookje is een gemene oude tovervrouw. Ze draagt donkere kleren en heeft wratten en lange nagels.

Met een valse kraakstem praat ze tegen haar zwarte kat.

In haar grote kookpot maakt ze toverbrouwsels. s'Nachts vliegt ze rond op haar bezemsteel.

Lang geleden waren er vrouwen en soms mannen die heks genoemd werden.

Soms noemden ze zichzelf ook zo. Konden die dan echt toveren?

Veel mensen dachten van wel. En sommige heksen geloofden in hun eigen toverkracht en sommige deden maar alsof.

Mensen gingen naar heksen omdat ze ergens bang voor waren of omdat ze iets graag wilden. Een meisje verlangde hevig naar een knappe en rijke man. Een boer wilde na drie slechte jaren eindelijk eens een goede oogst.

Een vrouw was bang voor de ouderdom die haar lelijk zou maken. Tovenarij werkte vooral omdat mensen erin wilden geloven.

Heksen gebruikten hun toverkunst om mensen goed of kwaad te doen. Goede toverkunst heet witte magie. Kwade heet zwarte magie. Heksen keken naar de manier waarop de sterren aan de hemel stonden. Daaruit konden ze de toekomst voorspellen. Ze wisten ook veel van planten. Ze gebruikten die als gif of als geneesmiddel. Die kennis gaf de heksen macht. Mensen met problemen kwamen om hulp vragen.

Heksen komen niet alleen in oude sprookjes voor. Ook in moderne verhalen kom je ze tegen.

De heksen van Roald Dahl lijken gewone mevrouwen. Maar.....ze hebben klauwen onder hun handschoenen. Ze zijn kaal onder hun pruik en ze hebben bijzondere neuzen om kinderen mee te ruiken.

Tegenwoordig bestaan er nog steeds mensen die zich heks noemen. Het zijn er maar weinig. Net als de heksen van vroeger zijn ze erg bezig met de natuur. Met de krachten van planten, dieren en sterren.

Klimop: tegen

Varen: tegen

kramp

wondjes

Pijn en